

מתודדין בפ"ך

עיונים בפרשת השבוע

גל"רז תתקכ"ה

נה. הנה, אנחנו כבר בחודש מרחשוון. בשובה ונחת תושעון, כאשר אנחנו נמצאים במצב שאנחנו זקוקים לישועה, צריכים יישוב הדעת כדי למצוא את העצה הנכונה כדי לצאת מהמצב הנתון. זאת מלבד תפילה אמיתית וכנה לזכות לסייעתא דשמיא. לנח היה סייעתא דשמיא עד שיצא מן התיבה. משעה ש"ויהל", עשה עצמו חולין" יצא ממצבו של צדיק תמים. נכנס יין ויצא כעס וקללה לבנו חם ונכדו כנען. ההבנה העמוקה שקילל אותם בעבדות, כי הם משועבדים. משועבדים לתאוות. בני חם הביאו הרס ועדיין מביאים הרס לעולם. לא לחינם חז"ל מדמים אותם גם לחמורים. התפקיד שלנו זה להחליץ מהם ומהמונם. להתרחק מדרכיהם ממש כמו שאברהם אבינו יצא מן הארץ ההיא. להיפרד מהם לעולמים. לשם זה הקב"ה חילץ אותו מאת כבשן האש. אנחנו חייבים ללכת בדרכו של אברהם אבינו. לא לשהות במחיצת אלו אשר נשתעבדו לתאוות החולניות שלהם. נבראנו בצלם אלוקים ויש לנו את הכוח לצאת ולהחליץ מן המיצר. כאשר אנחנו נתגבר נזכה בעזרהשית שיקויים בנו והיה מידי חודש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני השי"ת בהר מרום הרים בהיכל קדשו בביאת גואל צדק, במהרה בימינו.

ואך את דמכם לנפשותיכם אדרוש, אע"פ שלא אדרוש דם שאר ב"ח מידכם מ"מ אדרוש את דמכם בשביל נפשותיכם שהן חשובות אללי יותר מנפשות כל שאר בעלי חיים, וזאת הדרישה תהיה על אופנים מתחלפים, שאם יזכה האדם הנה אז מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם להכילו: מיד איש אחיו אדרוש את נפש האדם, אם לא יזכה לזה שאלילה ויהרגו איש אחיו אדרוש את נפש ההרוג מיד אחיו ההורגו להפרע ממנו אבל לא מיד החיה: באלם דמו ישפך ב"ז של מטה: כי כללם אלהים, וטעם היות דם האדם נדרש ולא אדרוש דם שאר בעלי חיים, כי כללם אלהים עשה כללם העלמים הנצדלים הנקראים אלהים עשה איזה מהם את האדם כי אמנם מאז שאמר האל ית' נעשה אדם נתן כח בעלמים הנצדלים או באלם מהם להשפיע כח שכלי על כל נושא מוכן והוא כל אחד מהמין האנושי ובהיות האדם כללם אלהים אשר הוא נפשו האנושית אשר זה הוא חי משכיל ראוי שיהיה דמו ונפשו החיונית המשרתים לזה הכלל נחשבים ונדרשים מיד מאצדיהם יותר מחיי כל שאר בעלי חיים: ואתם פרו ורבו, ואל תשפכו דם האדם: ואני הנני מקים את בריתי, על זה התנאי שלא תשפכו דם נקי אני מקים את בריתי שלא לשחת עוד הארץ, אבל בשפיכת דם נקי תשחת הארץ כאמרו כי הדם הוא יחניף את הארץ, ולא תשפך דם נקי, ולא תשפך דם נקי על כל שאר העבירות ילקה החוטא ולא תשחת הארץ: ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ, לא יהיה שום אופן מפלה והפסד שישחית את עלם הארץ: רבינו הספורנו בא ללמדנו. ראשית לבל, על האדם לדעת שהוא תפארת היצירה. הקב"ה דורש ממנו התנהגות נאות כדי שהוא יהיה עליון על כל הבריאה במעשיו. לבל יחשב נמשל כבהמות נדמו. וזאת, כי האדם נברא בצלם דמות קונו. והקב"ה דורש שיתנהג כרצון העליון. רק אז, כאשר האדם מתנהג בתפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם, הקב"ה ידרוש דמו מיד מאבדיו. וזאת על ידי הקמת צורה הנכונה של חיים. חיים על פי תורה.

ויחל נח איש האדמה ויטע ברם. מה שסמך ענין היין לאות הקשת יתכן לומר לפי שהיין רמז למדת הדיון כמו שידעת, ועל זה אמרו רז"ל אין מצרכין על היין עד שיתן לחוכו מים: ודע שלא היה אדם שהסתכל בענין זה עד שבא נח, כי הראשונים נטעו גפן כל אחד ואחד לעצמו אבל נח התחיל עתה לנטוע גפנים שורות הנקראים כרם, וזהו שאמר ויחל או אפשר לפרש לפי שהיה נח עשירי והעשירי קדש, כאשר נתעסק עתה בדבר היין נעשה חולין, וזה לשון ויחל. והגיד לנו הכתוב רבות רבות ורעות שהיין סבה להם, כי החטיא את הלדיק התמים אשר הליל כל העולם, וגרם לו שיהיה זרעו מקולל. והנה הפרשה הזאת אזהרה על היין כפרשת נזיר או יותר, וכן דרשו רז"ל בסנהדרין י"ג ווי"ן נאמרו זיין, ויחל, וישה, וישכר, ויתגל, וירא חס, ויגד, ויקח, שם ויפת, וישימו וילכו אחורנית ויכסו, ויקץ, וידע. וכן אמר שלמה למי אוי למי לבוי למי מדינים למי שיח וגו'. ואין הכונה זיין כלל כי הוא הדיון לכל שאר תאוות העולם שהנמשך אחריהן הוא נטרד מן העוה"ז ומן העוה"ב, והיין איז לכל שהוא הגורם לבדן הגוף והנפש ואמר שלמה ע"ה כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני, כלומר מי עמד על תענוגי העולם ומי התענג בחושי הגוף יותר ממני, ואמר אחריו גם זה הבל: רבינו בחיי מסביר בטוב טעם את התדרדרותו של נח. ברגע ששיפר את עניין הכרם, לעשות מזה עבודה שלימה, שם נפל שדוד. ובעצם כאן בפרשה רמוזה הנפילה של עשרת השבטים אשר מכונים אהלה, כמו שנאמר ויתגל בתוך אהלה. והרי ידוע מאד, שקלונו של נח זה הקלון של עשרת השבטים אשר כל ענייני חטאם היו עושים בגלוי וכדברי הנביא "השונאים במזרק יין". לא הסתפקו בכוס. רבינו בחיי מוסיף, שזיין זה משל. כל דבר תאוותי שהאדם יעשה בכפיתיות ובהתמדה, זה יהיה סופו. יאבד את שתי העולמות.

ויהי כל הארץ שפה אחת וגו', יס לתת לב לתור בענין דור הפלגה מה היה דעתם צננות העיר והמגדל, שאם טעמם הוא בפרט מפרטי הכפירה לא נודע אופן הכפירה, גם לא היה ה' מספיק להענישם בהפיץ אותם לבד, ועוד לריד לדעת אומרו לא יבצר מהם, כי ח"ו כמעט יבא הטועה לטעות בזה, ועוד מה היא כוונת הכתוב שכתב לנו ענין בנין העיר בפרטים המגונים, והלא אמרו רבותינו ז"ל כי מראון ה' היה שיתעסקו צננין העולם: ואפשר כי להיות שכאשר ברא הקב"ה עולמו בראו שיהיה שליט ישוב ושליט מדבר, ותמלא הן היום כמה מקומות של ישוב שאם תסמוך אותם אחת אל אחת לא יהיה אפילו חלק ממאה בשליט ישוב הנזכר ויהיה הכל מדבר, אלא להיות שהעיירות והכרכים זין עיר לעיר חלק חרב וצני העולם עוצרים ושצים מזו לזו, בזה יחשב הכל זין העיירות זין מה שציניהם ישוב וצלירוף הכל תמלא שליט ישוב: ולזה נאמר ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים, ראו שיהיו כולם מקובצים במקום אחד ולא יתפזרו אנה ואנה ושיהיה מקום אחד ישוב דוקא, ולזה בנו העיר להם פירוש עיר אחת לכולם, ולחששת שמא יתפזרו באורך העולם ויכך אחד מהם אנה ואנה עשו המגדל להיות להם לסימן שזהו מקומם אשר נקרא שם עליו, וגם להכיר המקום מרחוק אשר יהיה שם וצא יבא לאות המגדל, וזהו אומרו פן נפוץ על פני כל הארץ, שלא ראו להיותם נפזרים וכלים זעיר שם זעיר שם: ולזה אמר ה' כי הדבר הזה איננו נכון בעיניו, והוא דבר שיכולים להשיגו להיותם בעלי בחירה וראון במעשה הגשמי, ולזה גזר אומר להפר ענתם ולבלול שפתם שאז בהכרח יהיו נפרדים וכל אחד יבקש לו מקום, וזהו שאמר הכתוב ומשם הפיץ ה' על פני כל הארץ, וזה הוא עד נאמן לפירושנו שכוונת ה' שיהיו ממלאים כל העולם, ובזה נעשה שליט העולם ישוב לסיבה נודעת לו יתברך שמו, ויש בזה סוד כידוע לידועי חן וכמעט יהיה דומה למקלץ בנטיעות ומפנים השפעה ממקום למקום, ורבותינו זכרונם לברכה דרשו לרשות הרבה ואין המקרא יולא מידי פשוט: דברי האור החיים הקדוש הם מאירים עינינו. ישנם כל מיני חוכמולוגים אשר טוענים שהם באים "לתקן את העולם". וכל בולם עיוות. כאשר יש רצון הבורא איך שהעולם תתקיים על ידי קיום תורה ומצוות, אנחנו חייבים לדעת שזהו תיקון העולם. שום "איזם", לא הועיל. כל המתקנים למיניהם השאירו הרס וחורבן. עיינו מה עשה קומוניזם, סוציאליזם. טענו צדק ועשקו. טענו "יהודי חדש" והקימו דור של בורים חסרי תרבות. יש רק את דרך התורה. ובה נלך לקדש שם שמיים.